

Další významné exponáty k vidění

Snahou nové expozice je seznámit návštěvníky s historií rodu pánů z Hradce, jejich sídlem a tamním životem v době od 13. století až po největší slávu ve druhé polovině 15. století. „Jindřichohradecké sídlo pánů z Hradce tvořilo díky přeshraničním společenským i rodinným kontaktům svých majitelů kulturní most, jímž mezi českou šlechtou pronikal rytířský způsob života i myšlení. Nikoli náhodou byl také **jeden z nejstarších úryvků slavného rytířského eposu Alexandreida**, uložený dnes v Národním muzeu, nalezen právě v Jindřichově Hradci,“ zmiňuje jeden z dalších významných exponátů kastelán Mikeš.

Dobu největší slávy hradu ve druhé polovině 15. století symbolizuje jeho vystavený **model**. Zcela poprvé budou ve větší šíři prezentovány **archeologické nálezy** z mnohaletého průzkumu zesnulého kastelologa a archeologa profesora Tomáše Durdíka. „Největší pozornost strhávají dosud neznámé a zcela ojedinělé gotické figurální kachle ze 14. – 15. století. Zájemci uvidí také předměty denní potřeby, militárie, ale i součásti oděvů. Veškeré nálezy byly unikátně dochované a zakonzervované v bývalé hradní cisterně,“ vyjmenovává přední odborník na středověkou historii Jindřichova Hradce Luděk Jirásko z Akademie věd ČR.

Samostatnou část expozice zaujmají dvě nesmírně vzácná sakrální umělecká díla, která jsou k vidění v bývalé sakristii. Jednou z nich je **gotický deskový obraz Madony z Jindřichova Hradce**, pocházející z doby kolem roku 1460. Návštěvníci jej uvidí již zrestaurovaný díky finanční podpoře Ministerstva kultury.

Druhou velmi cennou památkou je **opuková plastika Piety z Lodhéřova** z 80. let 14. století, která je pro veřejnost dosud neznámá a vystavena bude díky spolupráci s Biskupstvím českobudějovickým. „Je jednou z několika málo dochovaných opukových soch vyrobených v parléřovské huti v Praze, které byly pro svou formální dokonalost a preciznost zpracování známy a oblíbeny po celé Evropě, kam se exportovaly jako tzv. Smutný obraz z Prahy,“ upozorňuje na mimořádnou hodnotu díla kastelán Jan Mikeš. Původně byla socha objednána Jindřichem z Hradce pro oltář Božího Těla v hlavním hradeckém chrámu Nanebevzetí Panny Marie. „Socha bude výjimečně vystavena ještě před restaurováním, po konci návštěvnické sezony bude nově analyzována a restaurována. Návštěvníci tak uvidí jak původní stav, tak budou moci sledovat průběh příprav, průzkumů a následného restaurování,“ doplňuje kastelán Mikeš.

Oba exponáty doprovází panelová výstava o jejich historii a technologii výroby.

Kromě zmíněných exponátů je pozornost věnována i jednotlivým členům rodu pánů z Hradce, Menhartovi z Hradce, Oldřichovi IV. z Hradce, ale především Jindřichovi II. z Hradce, jehož osudy jsou srovnatelné s životem „krále rytíře“ Jana Lucemburského. Stejně jako on byl neustále na cestách, a v drobných i větších válkách se svými šlechtickými soupeři. Soupeřil se samotným králem Karlem IV., který jej za skvělé služby při taženích do ciziny odměňoval zástavami měst i statků, aby je kvůli Jindřichově divoké povaze a neustálým půtkám zase vojenskou mocí bral zpět. Přesto to byl právě Jindřich z Hradce, který Karlovi při jízdě do Říma za císařskou korunou zachránil život při pokusu o vraždu v Pise. Jindřichova manželka Markéta z Hardegu po smrti manžela vstoupila do řádu klarisek, ale ve svém bělostném hábitu nadále přijížděla na Jindřichův Hradec, aby hostila chudé sladkou kaší. Založila tak pověst o dobré Bílé paní. Teprve Bohuslav Balbín v 17. století spojil starou legendu s Perchtou z Rožmberka.